

«Λύση» για τα Στροβίλια

Τη δική τους «λύση» προσπαθούν να δώσουν οι Αγγλοαμερικανοί στα Στροβίλια, όπου οι Τούρκοι προήλασαν 200 μέτρα, πριν από ένα μήνα, εγκατέστησαν νέο φυλάκιο και απέκοψαν το δρόμο προς την Αμμόχωστο στους άνδρες της Ειρηνευτικής Δύναμης. Η αγγλοαμερικανική φόρμουλα είναι να ανοιχθεί νέα είσοδος και έξοδος για τους δέκα Έλληνοκυπρίους κατοίκους των Στροβιλίων, που να διέρχεται μέσα από τις «κυρίαρχες» βρετανικές βάσεις, οι οποίες «υπόσχονται» να παρέχουν «προστασία» στους άμοιρους Έλληνοκυπρίους. Τα Ηνωμένα Έθνη δέχονται τη διενθέρτηση αυτή, την οποία δέχονται και οι Τούρκοι, αφού θα διατηρήσουν και την προέλαση και το φυλάκιο και το οδόφραγμα. Η κυπριακή κυβέρνηση αντιδρά σε μια τέτοια «λύση», αλλά τελικά θα αναγκαστεί να τη δεχτεί «σιωπηρά». Δεν είναι βέβαια γνωστό αν και το Εθνικό Συμβούλιο θα δεχτεί μια τέτοια διενθέρτηση. Εν πάση περιπτώσει, το θέμα των Στροβιλίων δίνει μια γένση ποια θα είναι (κάποτε) και η «λύση» του Κυπριακού που θα προωθήσουν οι ξένοι. Δηλαδή, διατήρηση της κατοχής (διχοτόμηση), κάποιες αναπροσαρμογές «συνόρων», κάποιες αόριστες διευθετήσεις για την ασφάλεια και άγιος ο Θεός...

Φ.Κ.

«Το έργο έχει ξεκινήσει πριν από οχτώ χρόνια από το υπουργείο Γεωργίας, για να αξιοποιηθεί για λόγους άρδευσης, όχι ύδρευσης. Έγινε κοντά στο χειμάρρο της Λειβάδας, προκειμένου τα νερά να αξιοποιηθούν για το γέμισμά της. Στην πορεία, όταν ήρθε η ώρα να γεμίσει, διαπιστώθηκε πως οι παρακείμενοι οικισμοί Φαλατάδος, Μυρσίνη, Στενή, χρησιμοποιούσαν το χειμάρρο ως υποδοχέα των λυμάτων τους, με αποτέλεσμα τα νερά να κριθούν ακατάλληλα και να εκκρεμούν συμπληρωματικές εργασίες για υδροληψία από άλλους, μικρότερους χειμάρρους». Δυστυχώς, τον αβδηριτισμό κάποιων τον πληρώνουν ακριβά οι Τηνακοί!

Γ.Α.Κ.

θαμε, και στο πρόσφατο σιδηροδρομικό ατύχημα δύο συμπολιτών μας στην Κατερίνη!

Σύμφωνα με τους «καρεκλοκένταυρους», θα πρέπει ίσως να δίνουν μεγαλύτερη προσοχή στον «καθρέφτη» και την ευπρεπή παρουσία, παρά στην ταχύτητα και την αστραπιαία παροχή βοήθειας...

Δεν χρειάζεται υπουργικό «μουντζελό»;

(Σημείωση: Ο υπουργός Δημ. Τάξης Μιχ. Χουσοχόιδης είναι βουλευτής Ημαθίας, όπου βρίσκεται και η Νάουσα).

Για τη μεταφορά

Ν.Κ.

Στην Ικαρία

Μπορεί ο Σταύρος Ξαρχάκος να είναι πια (μετά την παραίτηση της Μαριέττας Γιαννάκου) και ευρωβουλευτής, εν τούτοις δεν σκοπεύει, ως φαίνεται, να εγκαταλείψει το συνθετικό έργο και τις συναυλίες. Μια μάστιγα αναμένεται να δώσει αύριο στην Ικαρία, την οποία θα παρακολουθήσει και ο Κ. Καραμανλής, ο οποίος θα συνδυάσει το τερπνόν (τη συναυλία δηλαδή) μετά του πολιτικά ωφελίμου (την επίσκεψη την Κυριακή στη Σάμο και τις πληγείσες από τις πυρκαγιές περιοχές)...

Γ. ΠΑΝ.

Τους τιμώρησαν

Διαβάζουμε σχόλιο στην εφημερίδα «Φωνή της Νάουσας» στο φύλλο της 9ης Ιουλίου:

Θαυμάσαμε προ μηνός την τετράωρη μάχη που έδωσαν οι άνδρες της Πυροσβεστικής για τον απεγκλωβισμό των θυμάτων του φοβερού τροχαίου στην Επισκοπή (της Νάουσας).

Ε, λοιπόν, ξέρετε; Τιμωρήθηκαν από την Υπηρεσία (στέρηση μισθού κ.ά.) ελεϊδή, άκουσον, άκουσον, εν ώρα υπηρεσίας δεν φορούσαν το... «τζόκει»! Το ίδιο έγινε, όπως μά-

Σ' όλες τις τέσσερις τελευταίες δεκαετίες υπήρχε μια «κινητήρια ιδέα», η οποία έδινε τον τόνο στην πολιτικοοικονομική ζωή. Στη δεκαετία του '60 κυριάρχησε το αίτημα για την κατάκτηση της δημοκρατίας, το οποίο μετετράπη σε «περισσότερη δημοκρατία» στα μέσα της δεκαετίας του '70, καθώς είχε προηγηθεί η επτάχρονη δικτατορία. Στη δεκαετία του '80 είχαμε το αίτημα της «αλλαγής», το οποίο περιόρισε το τέλος της και στις αρχές του '90 μετετράπη σε «απαλλαγή» και «κάθαρση». Δεν κράτησε, όμως, πολύ, καθώς οι εκφραστές τους παραχώρησαν της θέσης τους ακριβώς σ' αυτούς από τους οποίους προσπαθούσαν να «απαλλαγούν». Και στα μέσα της ίδιας δεκαετίας προβάλλεται ο «εκσυγχρονισμός» και η ένταξη στην ΟΝΕ ως οι νέες «μεγάλες ιδέες». Στάθηκαν ικανές να δώσουν τη νίκη στους εκφραστές τους σε δύο εκλογικές αναμετρήσεις.

Του ΠΩΡΓΟΥ ΚΑΡΕΛΙΑ

Ποια θα είναι η νέα «κινητήρια ιδέα» της πρώτης δεκαετίας του νέου αιώνα; Στον ορίζοντα δεν διαφαίνεται καμιά τέτοια. Η διαπάλη για το πώς θα είναι η νέα Ευρώπη υπάρχει, αλλά είναι μάλλον αίτημα απόμακρο για την ελληνική κοινωνία.

Περιθώρια να επαναληφθούν τα ίδια δεν υπάρχουν.

Τα ποσά που θα διατεθούν την επόμενη τριετία για την ανεργία είναι πολύ μεγάλα. Κάποιοι θα τα καρπωθούν και αυτοί είναι πρωτίστως οι επιχειρηματίες. Όμως, αυτήν τη φορά η κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να εξασφαλίσει ότι η διάθεση αυτών των ποσών «θα πιάσει τόπο», δηλαδή θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας σε μόνιμη ή έστω μακροχρόνια βάση. Αυτός και μόνον αυτός πρέπει να είναι ο στόχος των μέτρων που θα ληφθούν και όχι η επιδείνωση της θέσης των ήδη εργαζομένων.

Και ίσως έφτασε η στιγμή που πρέπει να αρχίσει να γίνεται η σύνδεση της αγοράς εργασίας με την εκπαίδευση. Σ' ένα ευρωπαϊκό και παγκόσμιο σύστημα άκρως ανταγωνιστικό είναι αδιανόητο τα λύκεια και τα πανεπιστήμια μας να βγάζουν στρατίες υποψήφιων ανέργων. Η πρόσβαση στη γνώση και στις σπουδές πρέπει να είναι ελεύθερη, αλλά μαθητές και γονείς πρέπει να γνωρίζουν τι θα συμβεί «μετά», ώστε η επιλογή τους να είναι και αποτέλεσμα ορθολογικής και ρεαλιστικής προσέγγισης των πραγμάτων. Τα με-

γάλα ποσοστά αποτυχίας στις εξετάσεις του Λυκείου, πέραν των κραυγών για «σφαγή» και «αποτυχία της μεταρρύθμισης», πρέπει αυτήν τη φορά να χτυπήσουν γερά το καμπανάκι. Ο υπουργός της Παιδείας πρέπει να επιφέρει τις αναγκαίες βελτιώσεις (να μειώσει τις εξετάσεις να, ίσως να δώσει και τη «δεύτερη ευκαιρία» για ένα μεταβατικό στάδιο), αλλά, ταυτόχρονα, να γίνει σαφές ότι επιστροφή στις παλιές εποχές της ευκολίας, της ησ-

Ανεργία, παιδεία, υγεία: Τρίπτυχο επιτυχίας ή αποτυχίας

Η «καλύτερη Ελλάδα» που πρόβαλε προεκλογικά η Ν.Δ. δεν μπορεί να επαναληφθεί. Εκτός αν την υιοθετήσει το... ΠΑΣΟΚ.

Η εκλογική μάχη του περασμένου Απριλίου κρίθηκε από τρία βασικά σημεία: Πρώτον, από την επιθυμία της μεγαλύτερης μερίδας του εκλογικού σώματος να μη διαταραχθεί το «στάτους κβο», καθώς η διακυβέρνηση Σημίτη φάνταζε πιο αξιόπιστη από την προβαλλόμενη εναλλακτική λύση. Δεύτερον (και απολύτως σχετικό), από το φόβο που προκαλούσε σε μεγάλα στρώματα του πληθυσμού η πιθανή επάνοδος της Ν.Δ. στην εξουσία. Και, τρίτον, από την κοινωνική διάσταση της πολιτικής του κυβερνώντος κόμματος, την οποία υποσχέθηκε κατά κόρον ο κ. Σημίτης και, κατά τα φαινόμενα, έγινε πιστευτή. Φυσικά, έχει δημιουργήσει και μεγάλες προσδοκίες, οι οποίες συνοψίζονται στα αιτήματα για: ενίσχυση της θέσης των πιο αδύνατων στρωμάτων (χαμηλόμισθοι, συνταξιούχοι), δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών υγείας. Θα μπορούσε κανείς να προσθέσει και τη βελτίωση της κατάστασης στην εκπαίδευση, αν και πρόκειται για αίτημα με ορίζοντα μεγαλύτερο των τριών ετών, που έχει μπροστά της αυτή η κυβέρνηση.

Ηδη το θέμα «ανεργία-απασχόληση» άνοιξε. Και παρά τις αρχικές λανθασμένες δηλώσεις ορισμένων, η ηγεσία του υπουργείου Εργασίας φαίνεται ότι βρήκε το σωστό βηματισμό και προσανατολισμό τουλάχιστον σ' αυτήν την πρώτη φάση. Απομένει να προχωρήσει έτσι ως το τέλος και τα αναγκαία μέτρα να ληφθούν με τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση των εργαζομένων, που αποτελούν τον πιο αδύνατο κορμό στην αλυσίδα των εμπλεκόμενων. Και με το βλέμμα πάντοτε στραμμένο σε μια ακόμη πιο αδύνατη ομάδα του πληθυσμού, που είναι οι άνεργοι και, κατά τεκμήριο, η φωνή τους σπάνια ακούγεται.

Το μεγάλο ζητούμενο, λοιπόν, είναι πώς θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας, ώστε όσο το δυνατόν περισσότεροι άνεργοι να βρουν δουλειά και να βγουν από το κοινωνικό περιθώριο. Και θέσεις δουλειάς δεν δημιουργούνται με διαταγές ή με φαντασιώσεις. Αλλά, με συγκεκριμένα πρακτικά μέτρα, τα οποία έχουν βρει και εφαρμόσει άλλες ευρωπαϊκές χώρες που κατάφεραν να μειώσουν το ποσοστό της ανεργίας. Η Ελλάδα είναι μεταξύ των τριών (από τις 15) χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις οποίες παρατηρείται ανήθικη τάση της ανεργίας. Το συμπέρασμα είναι προφανές: ή δεν ελήφθησαν μέτρα ή τα μέτρα που ελήφθησαν, δεν απέδωσαν, παρά τη διάθεση μεγάλων κονδυλίων τόσο από τον κρατικό προϋπολογισμό όσο και από κοινοτικά προγράμματα.

σνος προσπάθειας, του «περνάνε όλοι», οδηγεί σε αδιέξοδο.

Σ' αυτό το αδιέξοδο οδηγούν όσα λένε οι συνδικαλιστές της ΟΛΜΕ, οι οποίοι αφού πολέμησαν κάθε προσπάθεια βελτίωσης (από την κατάργηση της επετηρίδας ως τη στοιχειώδη αξιολόγηση των εκπαιδευτικών), δείχνουν τώρα να επιχείρουν για την αποτυχία των παιδιών, αποκρύβοντας ότι και όσους πέτυχαν και όσους απέτυχαν τους διδάξαν συνάδελφοί τους. Και δεν μπορεί, διάβολε, όλοι να μπαίνουν στο ίδιο τσουβάλι. Πέρα από συστήματα, οι πανελλαδικές εξετάσεις του Λυκείου είναι ένας καθρέφτης και για τη δουλειά των εκπαιδευτικών. Και εκείνον του Λυκείου της Αμαλιάδας, που οι μαθητές τους έσπασαν κάθε ρεκόρ επιτυχίας και των άλλων, του διπλανού Λυκείου του Πύργου, που απέτυχαν σε υψηλό ποσοστό (τα παραδείγματα είναι απλώς ενδεικτικά).

Σήμερα ο υπουργός της Υγείας θα παρουσιάσει το σχέδιό του για την αναμόρφωση του ΕΣΥ. Σχεδόν είκοσι χρόνια μετά την καθιέρωσή του, θα ήταν άδικο να πει κανείς ότι το σύστημα της υγείας δεν βελτιώθηκε στη χώρα μας. Παρ' όλα αυτά, η λειτουργία του απέχει πολύ από εκείνη που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ικανοποιητική και κατά τούτο οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ απέτυχαν. Περιθώρια για νέα αποτυχία δεν υπάρχουν.

Λέγαμε στην αρχή αυτού του σημειώματος ότι νέα «κινητήρια ιδέα» στην αρχή του νέου αιώνα δεν φαίνεται να υπάρχει. Ίσως τα πράγματα να είναι πιο σύνθετα. Και την πραγματικότητα να αποδίδει το κείμενο που υπέγραψαν 11 υπουργοί της κυβέρνησης Ζοσπέν στη Γαλλία με τις εξής, μεταξύ άλλων διαπιστώσεις και προτάσεις: «Το πολιτικό συμβόλαιο που πρέπει να προτείνουμε στους Γάλλους πρέπει να δίνει μια προνομιακή προσοχή στις λαϊκές τάξεις. Ας μην ξεχνάμε ότι η εισοδηματική απόκλιση συνεχίζει να μεγαλώνει μεταξύ των κατώτερων μισθωτών και των υψηλών εισοδημάτων, όπως και μεταξύ των μισθωτών εισοδημάτων και αυτού του κεφαλαίου. Καθήκον μας είναι να εξισορροπήσουμε αυτήν την εξέλιξη. Από την άποψη αυτή, η προοδευτική φορολογία παραμένει το απαραίτητο εργαλείο της αναδιανομής. Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί έναντι των μεσαίων τάξεων, οι οποίες έχουν συχνά το αίσθημα ότι σηκώνουν το σύνολο της φορολογίας στη χώρα μας» («Λιμπερασιόν» της 18ης Ιουλίου και αναδημοσίευση στην «Αυγή» της 26ης Ιουλίου).

Όποιος (ειδικά από τους κυβερνώντες) νομίζει ότι αυτά αφορούν μόνο τους Γάλλους, μπορεί κάποια στιγμή να ξυπνήσει απότομα...

Karelias@enet.gr

Του ΔΙΟΓΕΝΗ ΚΑΜΕΝΟΥ

Δύο Σημίτηδες έπιναν τον καφέ τους πρωί πρωί χθες στο «Ντα Κάπο» της πλατείας Κολωνακίου. Ήταν ο πρωθυπουργός και ο αδελφός του Σπύρος, οι οποίοι από αύριο θα κάνουν οικογενειακά διακοπές στη Σκόπελο. Η Σίφνος θα 'ρθει μετά.

Γ.ΚΑΡ.